

kerrel használtatik!

és májoltokat tisztátalanságokat

zer-zenőcs

or-szappan.

G. J.-féle gyógyszertárban

elsőváros.

50 kr. rízpor 3 szinben 50 k. s 1 ft.

eztetés!

örvényileg beiktatott védjeggyel eladásnak DIENES-féle eszéki kenőcsöt (276.) 10-12.

Eladó méhek.

Dzierzon és közönséges kakasokban idei anyával erős törzsek 24-30 kereten, — első rajok egy éves anyával, jutányos áron eladók Debreczenben Herczeg Jánosnál, az ispotályi leányiskolában. 2-2.

Jégeladás.

A főpiazci 1824-ik számú háznál a Kőbányai első Magyar Rézsvény Serfőzde főraktárában

mindennap reggeltől 5 órától este 9 óráig a napnak bármely órájában, kitűnő minőségű

a Kondoros patakból beszerzett kristály tiszta, s orvosi czélokra teljesen alkalmas

tömör jég

kapható. 1-3.

nkát

ági czélokra ren alóli mennyiségben is

ntesen

zdálkodóknak ezelő szövetkezet

edig piacz-utcai Szikszay-ház raktárából.

nek örvendő

ető biztosítási intézmény helybeli

ÖKSÉGE

tetemes jövedelem. Csak hitelképes s

tevékeny

velek Mezei Antal hirdetési irodájába

la-tér czimzendők, jelige alatt.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: Egész évre 10 frt — kr. Félévre 5 — „ Negyedévre 2 — 50. Egy hóra 1 — „. Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közönmény a szerkesztőségbe (Főúter 1828. sz.) bármintve küldendő.

Előfizetési helyben: Telenki K. Lajos könyvtároskodásában és a kiadóhivatásban. (Főúter 1828. sz. alatt).

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj: Nagy hasznos petit sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű a táblázati hirdetések alkalmi jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg díj minden külön bejegyzésért 30 kr. Hirdetést vagy reklámit magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyitlított kölcsönök minden petit sora 50 krajczár. Hirdetéseket fűveltetnek a szerkesztőségben és kiadóhivatásban. Főúter 1828. sz. alatt. Kéziratok nem adának vissza.

Vagyon, tisztesség.

A mai emberek legtöbbje vagyona után mérlegeli az emberek értékét. Van is ebben valami, mert a vagyonos embernek módjában áll, hogy nevét tiszteltté tegye a társadalmi életben és jótékonyág gyakorlása által a humanizmus szép elveinek eleget tegyen. Ebből azonban nem az következik, hogy minden vagyonos ember tisztességes ember is legyen, mert sok ember vagyona éppen tisztességtelen uton van szereve.

Korunk fiai imádják a vagyont, a pénzt, mert a mai felfogás szerint, a vagyon, a pénz teszi az embert. A pénz szükséges kelléke annak, hogy valaki boldog legyen, a világ előtt feltűnjék, ragyogjon és sokat mutasson. A pénz tiszteltté teszi az embert és jogokat biztosít számára a társadalmi életben, a közpályán és befolyást enged olyan dolgokban, melyek csak vagyonos ember kiváltságát képezik. A szegény emberre keveset ad a világ, nem tartja semminek, vagy legalább nem méltatja annyira, hogy — még érdemei mellett is — figyelmét ráirányítsa.

Ugy van, mert a vagyonos embernek módjában áll olyan dolgokat elkövetni, melyek által a közfigyelmet magára irányítja, de a szegény ember tervez, okoskodik, a legüdvösebb céljában is akadályt képez a pénztelenség, sőt nem ritkán a szegénység becsületének esik rovására, amennyiben kötelezettségének legjobb akarat mellett sem tehet eleget.

A vagyonos ember előtt nyitva áll a világ, vágyai pénzért teljesíthetők, övé, ami szépet előállít a művészet, ami jót terem a föld. Az emberek meghajolnak előtte, nem ritkán a pénz hatalma segítségével oly dolgokat visz keresztül, amiről egy szegénysorsu ember nem is álmodhat. Hát nem boldog a vagyonos ember? Oh, igen, boldog! A vagyonos ember élete csupa élvezet s ha az élvezet boldogíthat, akkor a vagyon boldogságot biztosít.

A vagyonos ember, anélkül, hogy

megérezné, anélkül, hogy vagyona jelenléte hiányt szenvedne, gyakorolhatja a jót, segíthet a szűkölködőkön, istápolhatja a humanus intézményeket. Nevét adományai által megörökítheti, emléke iránt hálával vannak azok, akiknek nyomorán segített. A vagyon nemcsak a vagyonos embert boldogíthatja, de a szűkölködők könnyeit is felszárítja. Mily boldog a vagyonos ember, ha életének főfeladatát a jótékonyág, az emberszeretet, a hazafias eszmék megvalósítása képezi.

Azonban sok vagyonos ember van olyan, aki pénztét egyedül saját élvezetének megszerzésére használja fel, de süket marad, ha feléje kiált a nyomor esdő szava, vagy ha a hazafiság áldozatra hívja fel. Ismét vannak, akik részketve őrzik vagyonukat, sem magok nem élveznek, még csak rendszeren nem is táplálkoznak, sem másokat nem segélyeznek. Bizony az ilyenekre nézve holttőke a vagyon. Vannak, akik a pénznek nem tulajdonítanak semmi értéket. Ha pénzhez jutnak a könnyelműek, igyekeznek azon tudni. Nem nyugosznak az ilyenek, míg az utolsó garasukat is el nem tékozzolják, nem gondolva a tehetetlen véségre.

A pénzszerezés legtöbb embernek vágyát képezi, ugy azonban, hogy az egyik ember szorgalmatoskodik és örül, ha tisztességes munkájának jutalmát láthatja és azt megbecsüli, él belőle tisztességesen, gondoskodik családjáról, tehetségéhez képest járul a közjó előmozdításához. De mily sok embert láthatunk az életben, akik egyszerre meggazdagodni vágyanak, vagy azért epednek pénz után, hogy munka nélkül élhessenek.

A tékozlás bűn, de bűnös uton pénzt szerezni még nagyobb bűn. Az az ember, aki eltékozza vagyonát, vét önmaga és családja ellen, mert nyomorba taszítja övét. Az az ember, aki könnyűszerrel akar pénzhez jutni, nem változtatja meg az eszközöket. Az ilyen ember visszaél a bennhelyezett bizalommal, ahoz nyul, ami kezelésére, gondozására van bízva, nem törődik azzal,

hogya visszaélése napvilágra jő, bukása szegénytelen börtönig vezető lesz.

Az ilyen embernek pénz kell, hogy lakmározhassék egyideig, de a vezeklés napjai annál több nélkülözést hoznak rá. Vannak, akik pénzért sötét bünt követnek el, mely ha kivüláglik, lakolnak érte, ha nem tudók ki, élnek a bűnös uton szerzett pénzből, adják a tisztességet, megkövetelik, hogy a világ vagyonnukért tisztelje.

A pénz és vagyon értéke aszerint változik, amilyen ember birtokába jut. Egyik embernél áldás, a jótékonyág eszköze az, de másik vagy önzésébe rohan miatta, vagy bűnös uton igyekszik azt megtartani, talán semmire sem becsülve azt, könnyelműen tulad rajta.

Bármiként legünk is a pénzzel, a legtöbb ember annak köszönheti jólétét, tekintélyét, tiszteltetését s talán boldogságát is. Épen azért a pénz, vagyont tisztességes uton megszerzeni, becsületesszorgalom által növelni, abból a közjóért áldozni, minden embernek maga iránt való kötelessége már azért is, mert a vagyonos embernek módjában áll olyan nagyobbabszabású dolgokat művelni, melyekről a szegény ember elgondolkozhat, de teljesíteni nem képes. B. E.

BELFÖLD.

Az első magyar átirat A hadügyminiszter rendelete, melynek kibocsátását meg a delegációban ígerte volt meg, ugy lát-szik, végre lérekeztet a budapesti hadtestparancsnoksághoz is. Budapest fő- és szekváros tanácsához ugyanis tegnappal érkezett a katonai hatóságtól az első fehér holló: a magyar nyelvű átirat.

A polgári perrendtartás végelegesen megállapított előadói tervezetét és annak indoklását Szilágyi Dezső igazságügyminiszter megküldte az ügyvédi kamaráknak. A tervezet Plösz Sándor egyetemi tanár, az indoklás pedig Fodor Armin műve. A tervezet, mely az egész polgári peres eljárás tárgyalma, 647 szakaszból áll és tíz címre oszlik.

A kormány munka programja. A kormány kebelében, mint felhivatalos tör-rásból jelentik, megkezdődtek a tanácskozások a jövő évi költségvetési előirányzat, valamint ama különböző törvényjavaslatok megállapítása tárgyában, a melyek az országgyűlésnek

csak a sok tanulástól, imádkozástól beteg lett és betegkedett mindaddig, míg a családnak egy véghetetlenül szomorú napján halva talál-tak agyában.

Letta jaj a lakásban. Az anya az eget ostromolta: „Háld Izrael! felkiáltásaival a csendes ágy mellett; a nagy fiúk a földön fetrengtek fájdalomkban, míg az öreg kezével homlokát dörzsölvé, ezt mormogta: „Az Úr adta és az Úr vette el! Ő tudja, mit csinál!”

A temetésen a lisztes segéd nagyon köhögött és attól kezdve sókszor, nagyon sok-szor köhögött. Azt mondják, hogy a lisztespor és a zsákok emelése ártott meg neki; a por ranehezédett a mellére. A szegények orvosa nyíltan megmondta neki a maga véleményét: „Maga barátom meg fog halni néhány év alatt, erti?”

Bárgyún ránézett az orvosra, így egyszerbe nem tudott hozzászokni a dologhoz. „En?”

„Hát nem is én, hiszen én nem vagyok mellbeteg, maga, maga. Ne legyen lisztes segéd, keressen magának más foglalkozást, akkor talán menekül.”

És keresett is, de nem talált. Egy évig lezengelt még, azután elpusztult, mint az ősi legy.

A cipész mesterember nem halt meg, hanem meg rosszabb sorsra jutott. Megházaso-dott a szerencsétlen.

De a feleség nem neki való volt, ő sem illett a feleségéhez.

Nagyon szelid, jámber lelkű ember, egész nap a háromlábú szekén kopogott a kalapácsá-val, meg a kaptafájával. A feleségének nem tudott impónálni, ugy hogy az lenézte, majd meg csufuságot üzött belőle. Azután meg, mivel ferje nagyon is jó volt, nagyon is rendel-

még szeptember és október hónapok folyamán lesznek előterjesztendők. A költségvetés meg-állapítása feletti tárgyalások valószínűleg több napot fognak igénybe venni.

Robbantások a Vaskapunál. A Vaskapu-szoros napról-napra tágul; a szikla-robbantásokat nagyobb erővel végzik. Vasár-nap gyönyörű látvány volt végig nézni, mikor a grébeni oldalról tíz tizenkétezer négyszög-méter nagysagu sziklatömb levált. Az óriási sziklát nyolcezer méter magas dinamittal robban-tották fel. Negyven méter hosszú, huszonhárom méter széles és egy méter magas úreget furtak, hogy a nyolcezer kilogramm dinamitot kenyelmesen elhelyezték. Delután öt óra-kor hangzott el a jellövés, hogy kész a munka, megnézték a villamos batéria gombját s egy pillanat alatt felelmes durranás, zugas rez-gettette meg a levegőt. Mennydörgésszerű moraj hallatszott és rettenetes robajjal repült fel a hegytömeg s lezuhant a mélységbe. Több mint száz négyszögmeternyi kődarabok vetődtek a Dunaparra, vagy a folyó medrébe. A nezők, a kiket Orsováról és Drenkóváról külön hajó vitt a robbantáshoz, ezer méternyire álltak a Dunától egy sziklan, a mely ingott, rengett az óriási rezkedés alatt. A Duna hullámai három-negy méter magasra vetődtek; a sziklakolós-szus leválása után egész éjjel folytonos moraj-jal omlottak a kődarabok.

KÜLFÖLD.

Az angolok Egyiptomban. Mint a Fraakfurter Zeitungnak Konstantinápolyból je-lentik, a szultán sürgősen felszólította az angol kormányt, hogy Egyiptom kiűrtetésének határ-idejét mielőbb határozza meg.

A francia nemzeti ünnep. Páris, július 15. A nemzeti ünnep minden rendzava-rás nélkül folyt le. A táncmulatság egész éjjel folyt, különösen a központi negyedekben. Sem Párisban, sem a vidéken nem történt ne-vezetesebb incidens.

A czárevecs és a nihilisták. A czárevecsnak máris osztonia kell atyja sor-sában. A nihilisták már öt is üldözik lépten-nyomon. Így londoni tartózkodása alatt is le-velet kapott a londoni nihilistáktól, melyben ezek figyelmeztetik, hogy ha Oroszországba térte után mindent el nem követ, hogy az el-nyomott orosz nép sorsán javítson, az orosz birodalom minden fegyver nem lesz elegendő arra, hogy az elnyomottak tettei elől őt meg-vedelmezzék. A levélben volt egy darab rozsd-as lánctörödédek, mint jelvénye az Orosz-országban uralkó kegyetlenségnek és szarnok-ságnak.

A kolera. Konstantinápolyból telegra-fáják, hogy a Mekka mellett levő Mena völgy-ben száz százza hevernek a koleraában meg-

kezésére állott, megunta, sőt tulnézett rajta. Egyszer ferje tifuszba esett és különösen esténként roppantul kínlódott. A nő, a helyett, hogy ápolta volna, a szomszéd szobában mu-latott, kártávozott a koszos fiatal emberekkel.

Vége felelt, de, a mint egészségét visszanyerte, legelső dolga volt titokban fele-ségétől menekülni. Elszökött Pestre.

Felesége nem az az asszony volt, a ki le-főzti magát.

Kinyomozta, hogy hová futott xantippei szeretete elől és utána ment. A jámbor férj mit tehetett egyebet, újra magához vette. A tata, a mama és mind az egész család felrakodott a vasutra, meglepték a székes fő-várost és állandó mulatásra szintén ott tele-pedtek le. Hanem a cipész-fiúkra ezután már nem számíthatnak, nem hagyta a felesége.

Az öregnek újra meg kellett volna kezdenie a rég abban hagyott sétákat, de nem volt képes. A sok otthon-ülésben ülőbetegséget kapott.

Ekkor tűnt ki, hogy mit tud a mama. Virág, gyula, tej aruásával, varrással, minden-nel megpróbálkozott, csak hogy a családnak enni adhasson. És ugy a hogy sikerült is ne-kik eltengődniök.

A gyerekek is, már t. i. a kisebb gy-e-rekek, szinten nőttek, igényeik nagyobbak let-tek, de mire, miből! Csak az Isten őrizi őket a nyomorban a rossz utra térestől.

Az ilyen család aztán ad anyagot min-denkinék. — Az ilyenek adják az anyagot a riportnernek, a törvénytöröknek, a járásbíró-ságnak, a mentőknek, a rendőröknek stb. Sok ezer hozzá hasonló van a Dob-utca, a Király-ut-cza és a Szercesen-utca táján. Mindenfelől összesereglenek a fővárosba, a mint a külön-

A „DEBRECZEN“ TARCZÁJA.

A NEMZET VEZÉREI.

Hogy civakodnak, marakodnak A fórum urak! S a hon csak nézi türelemmel És nézi hallgatag.

Azt sejtí már, hogy nem törődnek Ez urak ő vele, Hiuság, érdek! hej a fórum Ma ezzel van tele.

Magasba törnek az alanti És sívár szellemek, Ravasz fondorlat, cselszövés győz A büszke hit helyett.

A hősiak helyébe, kiknek Szívéből láng buzog, Józán, sívár kalmárok lépnek, Hitetlen alkuszók.

És egyre vadabb, egyre bőszebb A harcz a fórumon, És egyre kevesebbet vár már, S remél már ez a hon.

Elfordul a sötét valótól, S pártos vezérritül S egy fényesebb, egy szebb jövendő Sejtelmibe merül.

Szívében elesett vezérek, Napok emléke kél, S egy újabb, tisztább nemzedéktől Új megváltót remél.

Palagyi Lajos.

Mócsi bácsi családja.

Mócsi bácsi családjával Debreczenben lakott a kisuj-utczában. Hej sok viszontagságon ment keresztül ez a család. Volt nekik egy kis kutyájuk, az sokat tudna róla beszélni; mikor nekik volt mit enni, akkor a kutya se ehezett, mikor meg a családnak betevő falatja sem volt, akkor a gyerekek a kutyát kinozták unalmukban.

Farkát a nagy bőrköléses biblia lapjai közé szorították, sovány testükkel a könyvre ülvén, míg a tátele az utczán szaladgált, hogy szelid diákoktól életunt nadrágokat vásároljon. De csakhamar eljöttek a szük napok, mikor még a szombati kalács-hoz sem lehetett lisztet venni, mert a tátele lábai elgyengültek a sok lótas-futásban, haja elfogyott a fejről, ketrért görbült rokkant teste és ősz szemöldökének szőrei titkolózva bocsátkoztak le véreerekkel befutott könyvnes szemére és hangja elrekedt a sok kiabálástól — addig kiabálta, hogy: „Mi van eladó! Ekkorára már kis fiaim fel-nöttek, a kis bocherből nagy bocher lett, a lisztes inasból fűszeres segéd, a suszter inas-ból meg cipész mesterember. Lassan-lassan nőti, cseperedett a többi apróság is, ugy hogy mikor már az öregnek otthon kellett ülnie, mert nem volt ereje járnai, a felnőt fiuk kez-dtek gondó-kodni a szombati kalácsról és a család többi fontos szükségleteiről. De a bal-sors nem hagyta el őket. A bocher, ki már szép reményekre jogosította szüleit, egyszer

